

Jan Smit (1906-1982) woonde tijdens zijn jeugd in Hoograven. In 1942 heeft Jan, terwijl hij ondergedoken zat, zijn herinneringen aan de jaren 1914-1918 opgeschreven in de vorm van een soort 'jongensboek', met als hoofdpersonages Jan en zijn broer Frans. De wereld van een tiener tijdens de 1e wereldoorlog, opgeschreven door een dertiger in de 2e wereldoorlog. De zoon van Jan en de Historische Kring Tolsteeg-Hoograven stelden ons in staat het verhaal aan u over te brengen.

Het gezin Smit bestond uit vader, moeder en drie kinderen. In oktober 1914 verhuisde de familie Smit vanuit Overschie naar Hoograven (Jutphaas), naar de Hoogravensedijk 6. Vader ging als bakkersknecht werken bij Van den Berg aan de Helling, een bakkerij van De Korenschoof. 's Nachts bakte hij brood en overdag trok hij er met de bakkerskar op uit om brood te

verkopen. Van het loon dat hij verdiende, kon het gezin niet rondkomen. Daarom werkte moeder drie dagen per week als schoonmaakster bij Hotel L'Europe. Na enkele jaren gaf vader het bakkersvak op en stapte hij over naar de houthandel. Geregeld kwam er een wagen van Hooghienstra om bij Smit hout te storten. Dat moest nog gehakt worden, waarna het aan huis werd verkocht als brandhout. Zo kwam zoon Jan aan de bijnaam Kachel.

De Hoogravenscheweg was de 'hoofdstraat' van de buurt, alhoewel toen niet meer dan een hobbelig straatje met een lange rij huizen en veel modder. Aan het begin van de Hoogravenseweg, liep de weg die naar fort Lunetten leidde. Vooraan heette dat de Hoogravenschedijk, en meer richting fort, de Fortweg. Langs deze weg, liep de wetering, die de scheidslijn vormde

tussen Utrechts en Jutphaas' grondgebied. Aan de ene zijde mondde de wetering uit in de Vaartserijn, aan de andere kant in de gracht van het fort Lunetten. Linksaf lag de weg naar het Houtensepad.

Vlakbij de fortgracht lag, temidden van riet en biesen, het Liesboswegje, dat leidde naar de verst gelegen steenoven: de Liesbosch. Aan de andere kant van het Liesboswegje was alleen maar een grote wijde grasvlakte, doorsneden door brede en smalle sloten, de zogenaamde 'eerste polder'. De polder werd afgewisseld door twee grienden, waarin veel wild en gevogelte voorkwam. Al met al een (opzettelijk!) moeizaam begaanbaar gebied en daardoor juist de favoriete uitdaging voor de lokale jeugd. **In de komende edities van Aanzet kunt u verder lezen over Jan Smit, zijn jeugdijaren in Hoograven.**